

Farní sbor ČCE v Chrudimi

Zprávy k Výročnímu sborovému shromáždění, které se koná 13. března 2016

Zpráva kazatelky

Rok 2015 jsme započali v našem sboru budovatelsky :-). Hned po Novém roce nastala očekávaná výměna starých, rozpadávajících se oken ve farním sále a v kanceláři za nová, plastová. Možná si říkáte: proč právě tímhle začíná zpráva kazatelky, která se má týkat života sboru? - Protože tato stavební úprava životu sboru prospěla. Při biblických hodinách, při vyučování náboženství, při zkouškách sborového zpěvu oceňujeme, že se krásně slyšíme, že nás neruší hluk ustavičně projíždějících kamionů (obchvat začal fungovat až koncem roku). Při jedné z loňských lednových biblických hodin sestra kurátorka zasněně pronesla. „Já vidím za oknem kamion – a neslyším ho!“ Ale zmiňuji tu stavební záležitost ještě z dalšího důvodu. Před i po akci byla potřeba brigády, nejprve na vyklízení a pak na uklízení. Byla jsem nadšená, kolik lidí přiložilo ochotně ruku k práci, od bratří a sester seniorského věku až po desetileté holčičky, a bylo vidět, jak je to těší, přiložit společně ruku k práci. I takhle se buduje sbor.

Ráda bych své ohlédnutí za uplynulým rokem rozdělila do tří oblastí: setkávání ve sboru, práce a křesťanská služba, otevřenost pro druhé mimo sbor.

1. Setkávání ve sboru se pravidelně děje při nedělních bohoslužbách, při úterních biblických hodinách a zkouškách sborového zpěvu a při pátečním programu pro děti, konfirmandy a mládež. Bohoslužby jsou pro mne zdrojem radosti ze společenství s vámi a s Pánem Bohem, i když kostel nepuká ve švech a i když někdy přemýšlím, proč zrovna tahle lavice je dnes prázdná... Biblické hodiny jsou pro mne časově náročné na přípravu, ale vždycky si vzpomenu na pana faráře Klobásu, jak mi hned v počátku mého působení zde přátelsky říkal, že na přípravu biblických hodin nemá člověk litovat času, protože tím teologicky roste. „Katechetické pátky“, setkávání s dětmi, konfirmandy a mládeží jsou pro mne občerstvením a inspirací. U mládeže se teď na chvíli pozdrším. Vyrovnavám se s tím, že poslední dobou „moje“ mládež už není tak aktivní a život sboru tak výrazně spolutvořící jako v uplynulých letech. Scházíváme se teď spíš jen v malé skupince. Trochu si připadám jako kvočna, které se rozběhala odrůstající kuřátka do světa. Neztratili se ti naši mládežníci, stále se v církvi vyskytují, ale na „jiném poli“, v městech, kde studují a pracují, v seniorátním odboru mládeže, na různých církevních akcích. Žijí v církvi, to je podstatné a je potřeba se za ně modlit, přát jim všechno dobré, a taky svobodu, dávat jim najevo přátelskou přízeň a zájem, když mezi nás zavítají. Je to jako v rodině: děti vylítnou z rodného sborového hnízda, ale stále tady mají své místo u stolu. Díky Bohu jsou tu i mladší „kuřátka“, na náboženství jich chodí celkem devět a je s nimi veselo. Ráda bych na tomto místě poděkovala Alžbětce Svobodové za její pomoc při hodinách náboženství. Doprovází nás při zpěvu na klavír a ochotně pomáhá s doprovodem písní při rodinných nedělích i jindy. Se čtyřčlennou skupinkou konfirmandů pracuji již druhým rokem a soustředěně a připravujeme se na letošní červnovou konfirmaci, ale udělali jsme si čas i na třídenní výlet do Německa po stopách Martina Luthera. Jednou měsíčně se úzkým kroužku scházíme ke sborové besedě se sestrami věkem pokročilejšími a je nám tam spolu dobře.

2. Křesťanská služba a práce uvnitř sboru: Jsem potěšená, někdy až dojatá, jak nápaditě, přirozeně, neokázale, tu umíte být jedni pro druhé, jak různými způsoby svou solidaritu, pomoc, sounáležitost, projevujete tam, kde je to potřeba: návštěvou, praktickou pomocí, modlitbami, finančně... Jak ochotně chystáte nedělní „kafe“ a připravujete pohoštění pro různá sborová setkání. Jak bez řečí přicházíte řešit různé technické zádrhele a opravy. Jak zodpovědně zastáváte „funkce“ učitelů nedělní školy, varhaníků, pokladníka, vedoucí pěveckého sboru. Jak naprosto spolehlivě fungujete jako členové a členky staršovstva. A v neposlední řadě, jak obětaví jste i finančně vůči svému sboru.

3. Otevřenost pro druhé mimo sbor: Sem patří otevření sborových prostor pro veřejnost při koncertech, přednáškách, při benefičních akcích, při Noci otevřených kostelů, ale také při konání sbírek, které nejdou na naše sborové potřeby, ale pro potřebné lidi do míst blízkých i vzdálených. Jsem vděčná za to, kdykoli se podaří toto propojování světa v kostele a světa venku... A myslím, že se to líbí i Pánu Bohu.

Na závěr nechci opomenout, že celým uplynulým rokem nás provázel Mistr Jan Hus: ve třech přednáškách bratra Jiřího Motyčky o husitství, ve výstavce publikací při Noci kostelů, při jubilejní vzpomínkové slavnosti s ekumenickou bohoslužbou a velkolepým vystoupením hudebního souboru Dyškanti i při podzimním sborovém dnu s návštěvou historika Oty Halamy z Evangelické teologické fakulty.

Dovolím si tedy své ohlédnutí za uplynulým rokem zakončit Husovým citátem: „Láska jest dar Boží, jimž člověk jest Bohu vzácen.“ A tak, bratři a setry, zůstávejme vespolek v lásce Kristově. Anna Lavická.

Zpráva kurátorky

Zpráva za období od minulého sborového shromáždění se nemusí vypořádat s žádnými dramatickými okolnostmi. Z hospodářského hlediska je podstatné, že sbor už umořil dluhy, které byly v minulosti vyvolány sérií havárií a nezbytných oprav v domě čp 303 a na faře i v kostele. Postupně pokračujeme s výměnou oken, která byla v letošním roce dokončena úpravou v kuchyňce a na sociálních zařízeních. Nové jsou i plastové dveře na zahradu, které byly těžko opravitelné. Podařilo se nám budovu zateplit a spolu s vhodným výběrem dodavatele i nadále snižovat spotřebu energií, které tvoří podstatnou část sborových výdajů. Souběžně probíhá i oprava v domě čp. 303, ale financování je oddělené tak, aby nedocházelo k doplácení prací v nájemním domě ze salárů a darů. Práce možná neprobíhají tak rychle, ale za to jsou financovány transparentně. Současně se zvýšila obětavost členů sboru a vyšší jsou i celocírkevní sbírky, vyhlášené pro jednotlivé účely, za což všem dárcům děkujeme.

Scházíme se jednou za měsíc první středu v měsíci 10 x ročně, v případě naléhavého úkolu máme mimořádnou schůzi nebo využíváme e-mailovou diskusi, několikrát se jednání staršovstva účastnil odborník, který měl vysvětlit nutné specializované dotazy. V průběhu volebního období na funkci rezignoval bratr Jan Lang, kterému pracovní vytížení nedovolovalo účastnit se pravidelně schůzí. Na jeho místo postoupila jako první náhradnice sestra Eva Skálová.

Chci na tomto místě poděkovat všem, kteří přijali nějaký úkol. Vždy se najdou ochotné ruce k přípravě nedělních posezení i pohoštění na konvent a při sborových dnech. Máme dostatek varhaníků, učitelů nedělní školy, pěvecký sbor doprovází slavnostní bohoslužby a reprezentuje sbor na seniorátním setkání. Zveme do sboru zajímavé hosty a otevíráme kostel veřejnosti zejména při Noci kostelů a koncertech v adventní době. Svůj význam v životě sboru mají i dětské tábory a soustředění konfirmandů, sborový pobyt nebo výlet. Charitativní dobročinný bazar a prodej fair trade v adventním období si našly své pevné místo ve sborovém kalendáři a pomáhají, kde je třeba.

Ve sboru se konají pravidelná i příležitostná shromáždění a jejich nabídka je zveřejňována na internetu, ve sborové nástěnce a městském zpravodaji. Děkujeme všem, kteří se na životě sboru jakýmkoli dobrým způsobem podílejí.

Hana Mazurová

Zpráva za pěvecký sbor

V našem pěveckém sboru jsme prožili standardní rok - zpívali jsme při všech slavnostních bohoslužbách, při jarním sborovém dnu i na seniorátním setkání pěveckých sborů. Do našeho repertoáru zařazujeme také písně, které budou v novém zpěvníku a chceme v tom pokračovat i v dalším období. Přestože zpíváme už devátý rok, stále nás to těší, a to pokládám za největší přínos našich pravidelných úterních setkání. Děkuji také našim „externistům“, hudebníkům, kteří nás při vystoupení doprovázejí.

Věra Nováková

Zpráva o činnosti mládeže

Jako již několik let jsme se scházeli v pátek v 19 hodin, v první polovině roku v počtu 5-8 mládežníků, od září pak povětšinou pouze ve 2-4. V letošním roce ale věříme, že naše řady rozšíří skupinka současných konfirmandů.

V zimě a na jaře jsme pokračovali v probírání jednotlivých přikázání podle nového katechismu pro konfirmandy. Vždy jsme si přečetli příslušný oddíl v Bibli a poté pomocí pracovních listů o daném přikázání diskutovali. Dále jsme na Zelený čtvrtek připravili pašijovou hru s názvem Noc zhasnutých světél. Před prázdninami jsme věnovali většinu času přípravě letního tábora, kterého jsme se opět zúčastnili v hojném počtu vedoucích. Na podzim jsme se věnovali probírání Modlitby Páně, opět podle nového katechismu. V předvánočním čase byla náplní našich schůzek především příprava a nácvik muziky na vánoční hru s názvem Ovčí vánoce.

Kromě tradičních schůzek, během kterých zpíváme, probíráme biblické texty, diskutujeme o aktuálních tématech a hrajeme hry, případně slavíme narozeniny, jsme během roku uspořádali dvě akce s hojnou účastí. V dubnu nás navštívil Miguel, učitel angličtiny z Malty, který nám poutavým vyprávěním a mnoha obrázky přiblížil život na Maltě. V listopadu jsme poté pozvali Kristýnu Boháčovou z ŘKC, která strávila několik dní jako dobrovolnice na maďarsko-chorvatských a chorvatsko-srbských hranicích. V březnu jsme také navštívili projekci filmu Americký sniper.

Kromě pátečních schůzek a letního tábora jsme se také účastnili mnoha seniorátních i celocírkevních akcí. V říjnu byly znovuzvoleny do SOMu Ivana Blehová ml. a Zuzana Skálová a nově zvolen Ondřej Koutný.

Eva Skálová ml.

Zpráva o nedělní škole

Obsah nedělní školy je dán katechetickou příručkou, pokrývající roční školní období. Samotná příručka má své vlastní jednotící nosné téma.

Obvykle začínáme jednou až dvěma písničkami z doplňovaných zpěvníků. Podle skladby dětí a délky a náročnosti textu buď po verších přečteme příslušný oddíl z bible nebo přímo bez čtení přejdeme k vyprávění příběhu. Nejdříve si ale připomeneme slova uvedení do tématu, které k dětem zazněly před odchodem do nedělní školy. Potom si o příběhu a jeho nosném tématu vyprávíme. Vždy se snažím, aby biblické poselství srozumitelně vstoupilo do všednodenní zkušenosti dětí. Obvykle ukončíme modlitbou Otče náš nebo čteme po verších přehledně zobrazené Vyznání víry.

Potom si obvykle ze zpěvníků zazpíváme jednu až dvě či tři dobré písničky „ze světa“, například: Daleko na severu je grónská zem, žije tam Eskymačka s Eskymákem, v které je vtipně vyzdvižena, zimě navzdory, hravá rodinná pospolitost.

Jsem radši, když nedělní školu ukončíme spořádaně ve společenství sboru v závěru bohoslužby. Na nedělní školu se vždy těším.

Jan Blažek